

Иисуса Христа, какъ ще и животъ-атъ си за Него да положи; но като е дошло време-то на страшны-те мъки Христовы, а той съ упорно отричалъ, чи Го непознава? — Не вѣди никому съдѣа и не съди го, пакъ нещатъ ни тебе други человекъцы да съдатъ. — Не осъждавай человекъка, кой-то живѣе совсемъ въ други обстоятелства, кой-то е совсемъ другомче воспитанъ, кой-то совсемъ други страсти и други понатѣа има, и, кой-то зато совсемъ другомче и работи отъ тебе. Да е майка ти нѣкакко познато лице, а не проста жена; да съ облачишъ въ свилъ и кадифе; да съ около тебе въ место искрены прѣатели, само ласкатели, кой-то тѣ за твоѣ-тѣ гордость ласкаатъ, що мыслишъ, брате, какъкъ бы ты тогава былъ? Що бы и какъ бы мыслилъ, осѣщалъ и работилъ?

Що мыслишъ, да ли съ ты въ твое-то благополучно състолюе зато намирашъ, чи си за него достоинъ и предостойнъ? Можешъ ли да кажешъ съ чистѣ съвѣсть, чи си дароке-то на щастѣе-то ти секи пѣтъ мъдро и съ ползѣ употреблявалъ? О, мой брате! да видишъ какъ бы други, да е на твое-то место, съ кое-то можешъ да съ гордишъ, много по мъдро, по благотворно и по обще полезно съ твоите дароке разполагалъ! За ради това защо осъждавашъ други-те, като си ты пръвый на редъ-атъ, кого-то бы трѣбовало да осъдишъ?

Кажешъ още: чи е провидѣнѣе-то Божѣе добръ-тѣ волѣ на человекъколѣвецъ-атъ безъ подпоркѣ оставило, а на противъ, на пороки-атъ на рѣкъ ишло и подавало му още и средства да съ горди? — Можешъ ли поуздано да речешъ, какъ бы онова до-